

POSTANOWIENIE

Dnia 12 czerwca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Kazimierz Jaśkowski (przewodniczący)

SSN Bogusław Cudowski

SSN Beata Gudowska (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa B. K.
przeciwko Dyrektorowi Izby Skarbowej w [...]]
o zmianę oceny okresowej,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 12 czerwca 2013 r.,
zażalenia strony pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych w Z.
z dnia 6 lutego 2013 r.,

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 17 kwietnia 2012 r. Sąd Rejonowy, Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił powództwo B. K. o uchylenie oceny okresowej wystawionej powodowi przez jego pracodawcę – pozwaną Izbę Skarbową w [...] – w trybie art. 81 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. Nr 227, poz. 1505 ze zm.) i przepisów rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 8 maja 2009 r. w sprawie warunków i sposobu przeprowadzania ocen okresowych członków korpusu służby cywilnej (Dz. U. Nr 74, poz. 633) za okres od dnia 4 sierpnia 2009 r. do dnia 23 marca 2011 r.

Sąd Okręgowy, Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych uznał, że ocena okresowa dotycząca wykonywania pracy jest ściśle związana z osobą pracownika i sprawa o jej zmianę lub uchylenie należy do spraw poddanych właściwości sądu okręgowego jako sądu pierwszej instancji. Stwierdził nieważność postępowania na podstawie art. 378 § 1 w związku z art. 379 pkt 6 k.p.c., wskazując, że sąd rejonowy orzekł w sprawie, w której właściwy był bez względu na wartość przedmiotu sporu sąd okręgowy i wyrokiem z dnia 6 lutego 2013 r. uchylił zaskarżony wyrok, zniósł postępowanie przed Sądem Rejonowym i przejął sprawę do rozpoznania.

Izba Skarbowa wniosła zażalenie, podnosząc, że zasadą wynikającą z art. 262 § 1 pkt 1 k.p. jest rozpoznawanie spraw w pierwszej instancji przez sąd rejonowy, a sąd okręgowy jest właściwy do rozpoznania sprawy w pierwszej instancji wówczas, gdy przepis szczególny przyznaje mu tę właściwość. Nie ma takiego znaczenia art. 83 ust. 5 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej. Wynika z niego, że do rozpoznania sprawy o zmianę oceny okresowej właściwy jest sąd pracy, sąd rejonowy. Odwołanie do sądu pracy w przedmiocie oceny okresowej wykazuje większe podobieństwo do spraw o uchylenie kary porządkowej lub sprostowanie świadectwa pracy, będących sprawami o prawa niemajątkowe rozpatrywane przez sądy rejonowe, niż do spraw o ochronę dóbr osobistych, rozpoznawanych przez sądy okręgowe jako sądy pierwszej instancji, w związku z czym – zarzucając naruszenie art. 386 § 2 k.p.c., art. 17 pkt 1 k.p.c. oraz art. 379 pkt 6 k.p.c., wniosła o uchylenie wyroku Sądu Okręgowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosownie do art. 394¹ § 1 k.p.c. zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienia sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną oraz na postanowienia sądu drugiej lub pierwszej instancji odrzucające skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. W sprawach, w których przysługuje skarga kasacyjna, zażalenie przysługuje także na inne postanowienia sądu drugiej instancji kończące postępowanie w sprawie (art. 394¹ § 2 k.p.c.).

Zasada, że środki odwoławcze przysługują od orzeczeń kończących postępowanie w sprawie, zamykających pewną całość poddaną pod osąd (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 grudnia 1996 r., I CKN 28/96, OSNC 1997 nr 4, poz. 44, z glosą S. Dalki, OSP 1997 nr 6, poz. 116; analogiczny pogląd był ugruntowany w judykaturze Sądu Najwyższego także pod rządem art. 424 § 2 dawnego k.p.c. np. w orzeczeniu z dnia 17 września 1936 r., C.II.835/36, "Przegląd Sądowy" 1937 nr 1, poz. 14, z dnia 20 listopada 1936 r., C.I.2154/36, Zb. Urz. 1937 poz. 437, z dnia 31 maja 1937 r., C.II.53/37, OSP 1938 nr 5-6, poz. 227, albo z dnia 13 maja 1948 r., Po.C.226/48, "Przegląd Notarialny" 1949 nr 4, s. 312) doznała jednego wyjątku. Po zmianie wprowadzonej od dnia 3 maja 2012 r. przez dodanie art. 394¹ § 1¹ k.p.c. (art. 1 pkt 39 lit. b) ustawy z dnia 16 września 2011 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw, Dz.U. Nr 233, poz.1381) w przepisie tym przewidziano zażalenie do Sądu Najwyższego w razie uchylenia przez sąd drugiej instancji wyroku sądu pierwszej instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. Objęto nim tylko uchylenie kasatoryjne (art. 386 § 6 k.p.c.), a więc z przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania, a nie uchylenie wyroku z innego powodu, którego w tym przepisie się nie wymienia. W związku z tym zaskarżony zażaleniem wyrok w przedmiocie uchylenia wyroku sądu pierwszej instancji, zniesienia postępowania przed tym sądem i przejęcia sprawy do rozpoznania (art. 386 § 2 k.p.c.) nie należy do orzeczeń zaskarżalnych do Sądu Najwyższego.

Mając to na względzie Sąd Najwyższy odrzucił zażalenie jako niedopuszczalne.